

Život Panny Marie (XIX): Usnutí a Nanebevzetí Panny Marie

Jak připomněl papež, nebe má jedno srdce: srdce Panny Marie, která byla navždy vzata ke svému Synu s tělem a duší.

11.09.2011

Poslední roky Panny Marie na zemi - mezi Sesláním Ducha svatého a Nanebevzetím Panny Marie - jsou zakryté tak hustou clonou, že se skrze ni nedá téměř nic zahlédnout,

natož jí proniknout. Písmo svaté mlčí a tradice hovoří jen vzdáleně a nejistě. Její život na zemi uběhl v tichosti a pracovitosti: jako ukrytý pramen, který dává květem vůni a ovoci čerstvost. Hortus conclusus, fons signatus (Pís 4,12), jak ji nazývá liturgie slovy Písma: Zahrada uzavřená, pramen zapečetěný. A také: Jsi pramen zahradní, studna vody živé, bystřina z Libanónu (Pís 4,15). Tak jako když byla v blízkosti Ježíše, bez toho aniž by si ji někdo všiml, bděla nad církví v jejích začátcích.

Nedá se pochybovat, že by nežila společně se svatým Janem, neboť dostála povinností vůči svému synu. A svatý Jan v letech po seslání Ducha svatého přebýval obvykle v Jeruzalémě. Vždy ho tam nacházíme po boku svatého Petra. V době cesty svatého Pavla, v předvečer koncilu v Jeruzalémě, až do roku 50 (srov. Sk 15,1-34), figuruje milovaný učedník

mezi sloupy církve (Gal 2,9). Pokud byla Maria ještě po jeho boku, bylo by jí kolem 70 let, jak tvrdí některé spisy tradice: věk, jež Písmo svaté uvádí jako zralost lidského života (srov. Ž 89(90), 10).

Ale místo Marie bylo na nebi, kde ji očekával její Syn. A tak jednoho dne, který je nám neznámý, si ji Ježíš vzal do nebeské slávy. Když papež Pius XII. v roce 1950 vyhlásil dogma o Nanebevzetí Panny Marie, nechtěl rozhodnout, zda Panna zemřela a vstala z mrtvých okamžitě, nebo byla vzata přímo do nebe, aniž by musela projít okamžikem smrti. Dnes, stejně jako v prvních staletích církve, si většina teologů myslí, že i ona zemřela, ale stejně jako Kristus nebyla její smrt důsledkem hříchu, protože byla Neposkvrněná. Měla se více podobat Ježíši. A tak se od VI. století začal na východě slavit svátek Usnutí Panny Marie: vyjádření toho, že se jednalo o přechod podobající se

spíše spánku než smrti. Opustila tuto zemi, jak říkají někteří svatí, na křídlech lásky.

Apoštolové, vyjma Jakuba Většího, který již zemřel mučednickou smrtí, a Tomáše, který byl v Indii, se sešli v Jeruzalémě, aby ji doprovodily v jejích posledních chvílích života. A jednoho poklidného večera jí zavřeli oči a uložili její tělo do hrobu.

Spisy Otců a posvátných spisovatelů, hlavně od IV. a V. století, odkazují na podrobnosti o Usnutí a Nanebevstoupení Panny Marie, které jsou založené na vyprávěních datujících se až do II. století. Podle této tradice, když měla Maria opustit tento svět, všichni apoštolové, kromě Jakuba Většího, jenž již podstoupil mučednictví, a Tomáše, který byl v Indii, se shromáždili v Jeruzalémě, aby ji v jejích posledních okamžicích doprovodili. A jednoho poklidného večera jí zavřeli oči a uložili její tělo

do hrobu. Když se Tomáš se
zpožděním několika dní vrátil,
naléhal na to, aby mohl vidět její tělo.
Za doprovodu nebeského zpěvu
nalezli její hrobku prázdnou.

Kromě útržků pravdy, které
nacházíme v těchto vyprávěních, je
naprosto jisté, že Panna Maria
nezakusila díky zvláštnímu
privilegiu všemohoucího Boha
porušení těla: její tělo oslavené
Nejsvětější Trojicí se spojilo s duší a
Maria byla vzata do nebe, kde kraluje
ve slávě spolu s Ježíšem, aby
oslavovala Boha a přimlouvala se za
nás. Tak to definoval papež Pius XII.
jako dogma víry.

Navzdory mlčení Písma dává Zjevení
nahlédnout na tento slavný konec
Naší Paní. Pak se objevilo na nebi
veliké znamení: žena oděná sluncem,
s měsícem pod nohama a s korunou
dvanácti hvězd kolem hlavy (Zj 12,1).
Učitelský úřad vidí v této události

nejenom popis konečného vítězství církve, ale také potvrzení vítězství Panny Marie (vzor a obraz církve) nad smrtí. Zdá se, jako by učedník, jenž se o Pannu staral až do jejích odchodu do nebe, chtěl zanechat důkaz - způsobem nenásilným a neokázalým - o této historické a spásonosné skutečnosti, kterou křesťanský lid inspirovaný Duchem svatým uznával a uctíval už od prvních staletí.

A my, povzbuzováni liturgií na vigilií tohoto svátku, chválíme Pannu Marii těmito slovy: gloriosa dicta sunt de te, Maria, quæ hodie exaltata es super choros angelorum: blahoslavená jsi, Maria, protože jsi byla dnes vyzdvižena nad andělské sbory a společně s Kristem jsi dosáhla věčného vítězství.

J.A. Loarte

pdf | dokument generován automaticky
z [https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/
zivot-panny-marie-xix-usnuti-a-
nanebevzeti-panny-marie/](https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/zivot-panny-marie-xix-usnuti-a-nanebevzeti-panny-marie/) (05.08.2025)